

Klart landets längsta automatriks

Insänt av *Sten Persson*

Hallå Ven – här Svartklubbens fyr!

Ja, så kunde man läsa under "Senaste nytt" i dåvarande Kvällsposten den 24 februari 1957.

Godmorrn, Nilsson, hur är vädret på Ven? Undrade glade fyrmästaren Hjalmar Söderström på Svartklubben i Uppland, när han i morse premiärpetade 0418 på sin nya automattelefon och fick tag på sin fyrkollega på Haken på Ven. Därmed förband de båda fyrtornsenslingarna för första gången sina vindomsusade öar med varandra på automatisk väg och det avståndsmässigt längsta automatrikssamtalet i det här landet – 81 mil – var ett faktum.

Snack om väderleken måste det givetvis bli även i ett premiärsamtal, när två svenskar är i prattagen, och det var inte utan, att fyrmästare Nilsson drog efter andan, när han fick höra att kollegan på Svartklubben tampades med 14 graders kyla.

- Och vi, som har bara två. Suckade han med onda aningar, men blev ljusare i rösten, när han konstaterade att på Ven sjunger stjärnorna och lärkan har kommit, även om drillarna än så länge knappast är öronbedövande.

- Starar har vi också, klippte Söderström av med våraningar i rösten, trots att isen

Hur har ni det med malvorna? undrade fyrmästare Hjalmar Söderström (infälld) på Svartklubbens fyr när han premiärpetade automatriks till fyrmästare Carl Fredrik Nilsson på Haken.

ligger tjock i grannskapet av hans fyrtorn med utsikt över Ålands hav.

- Men is har vi ingen här och det vore katten, om vi skulle få någon, när vi nu hunnit så långt fram på året, tyckte Nilsson.

- Det går väl an, bara vi slipper tjockan, tröstade Svartklubbensfyrmästaren. Jag vet, att ni har haft besvärligt med den där nere också. Här har vi isstopp i hela Öregrunds skärgård, men i Harg-rännan går båtarna som vanligt med malm och papper. I norra ändan kan jag konstatera, att isen inte är svår i Ålands hav.

Ensling på skäret

En riktig ensling på Svartklubben är han, Söderström – nästan. På rena skäret, bara 350 meter långt, ligger hans fyrtorn, med 700 meter in till Singö.

- *Men vi är fyra man på fyren, vi har sex lotsar och tre båtsmän, så riktigt ensam är man ju inte. Och klaga skall man inte, de som är på fyrskeppen har det värre. Vi har i alla fall familjerna i närheten.*

- *Mja, så många är ju inte vi, men vi har ju hela ön, förstås, sade Nilsson.*

- *Och malvorna!* Insköt Söderström med en längtans suck. Han visste en hel del om Ven, han, trots att han aldrig varit där.

- *Men Varberg ligger ju ganska nära och där har jag hälsat på min dotter, ska göra det i sommar igen. Och då blir det kanske Ven också, eller vad säger du, Nilsson?*

Det blir nog Ven, av Nilssons svar att döma, för de båda fyrenslingarna har känt varandra länge. Det vill säga, de träffades på en kongress i Stockholm för

nio år sedan – glädjen var stor, när KvP kopplade ihop dem i automatrikset.

Gamla kompisar

- *Nej, men, är du på Haken!*

- *Och du på Svartklubben!* Det bubblade i telefonluren en god stund. Men sedan kom väderlekssnacket igång och givetvis kom man in på pensionering och andra fackproblem: åttatimmarsdag och betalt för obekvämt arbetstid.

- *Men det blir väl inte i vår tid, förstås, för jag har bara några år kvar och du har väl bara tre! Neej, du, det blir många perioder det här, man blir pratsjuk av att gå så här ute på en fyr. Jag skulle kunna snacka hela dagen, så det är väl bäst vi slutar nu.*

Det gjorde de, mycket hjärtligt, men det lär knappast vara någonting som hindrar, att fyrenslingarna stöter på varandra igen, eftersom ingen av dem numera behöver slå 00 och begära riks, om de vill kolla väderleksrapporten.